USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **nezl. N. T. T. T.,** zastoupená zákonným zástupcem (otcem) N. T. C. a zákonnou zástupkyní (matkou) M. T. P., zastoupená Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministr zahraničních věcí,** se sídlem Loretánské náměstí 5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2018, č. j. 90379/2018-OPL, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 3. 2018, č. j. 50 A 9/2018 – 56,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila blanketní kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti usnesení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 30. 11. 2017, č. j. 3881/2017-HANOI-V. Tímto usnesením byla zamítnuta žádost žalobkyně o upuštění od osobního podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny a podle § 169d odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a řízení o této žádosti bylo zastaveno.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí*

obdobně.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]*emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*“

[3] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

[4] Jelikož stěžovatelčina kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 4. 2018, č. j. 2 Azs 136/2018 – 19, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Stěžovatelka byla zároveň poučena, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 4. 5. 2018, konec lhůty pro doplnění kasační stížnosti proto připadl na pondělí 4. 6. 2018. Doplnění kasační stížnosti podal zástupce stěžovatelky prostřednictvím své datové schránky dne 5. 6. 2018.

[5] K uvedeným skutkovým okolnostem Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednoměsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je lhůtou zákonnou, kterou může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit. Z uvedeného vyplývá, že nebyla-li podána včasná žádost o její prodloužení, lhůta dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je lhůtou propadnou. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani nedoplnila chybějící náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s., ani nepožádala o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, trpí kasační stížnost vadou, kterou stěžovatelka k výzvě soudu ve stanovené lhůtě neodstranila a pro kterou nelze v řízení pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než dle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 9/2003 – 37, publ. pod č. 68/2004 Sb. NSS, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2018, č. j. 2 Azs 123/2018 – 22).

[6] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu